

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 28 kwietnia 1939 r.

Nr 38

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.:	250 —Skarbu z dnia 27 marca 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie uiszczania papierami wartościowymi rękojmi licytacyjnej oraz ceny przybicia przy przymusowej likwidacji gospodarstw wiejskich	711
	251 —Opieki Społecznej z dnia 4 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości o opłatach za badanie artykułów żywności i przedmiotów użytku w Państwowym Zakładzie Higieny	712
	252 —Opieki Społecznej z dnia 15 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o nadaniu orzeczeniu Komisji Rozjemczej z dnia 20 stycznia 1939 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich przedsiębiorstw przemysłu graficznego na obszarze m. Lwowa	715
	253 —Spraw Wewnętrznych z dnia 20 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Komunikacji o specjalnych dopłatach drogowych	715

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz.:	254 —z dnia 27 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Grecję i Finlandię dokumentów ratyfikacyjnych konwencji międzynarodowej z dnia 23 listopada 1933 r. o przewozie towarów kolejami żelaznymi	718
	255 —z dnia 27 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Grecję i Finlandię dokumentów ratyfikacyjnych konwencji międzynarodowej z dnia 23 listopada 1933 r. o przewozie osób i bagażu kolejami żelaznymi	718

250

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 marca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie uiszczania papierami wartościowymi rękojmi licytacyjnej oraz ceny przybicia przy przymusowej likwidacji gospodarstw wiejskich.

Na podstawie art. 94 ust. 2, 95 ust. 1 i 4 oraz 112 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 59) zarządzam co następuje:

§ 1. Rękojmia licytacyjna określona w art. 94 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 5, poz. 59) winna być złożona:

- a) częściowo w gotówce, co najmniej w wysokości pokrywającej należności z umów o pracę oraz rat zaległych i bieżących instytucji kredytu długoterminowego,
- b) w pozostałej części w następujących papierach wartościowych:
 - 1) obligacjami pożyczek państwowych:
 - 3% premiovej pożyczki inwestycyjnej,
 - 4% pożyczki konsolidacyjnej,
 - 4¹/₂% wewnętrznej pożyczki państwowej z 1937 r.,

- 5⁰/₀ państwowej pożyczki konwersyjnej z 1924 r.,
- 5⁰/₀ konwersyjnej pożyczki kolejowej z 1926 r.

po kursie wyższym o 10% od przeciętnego kursu transakcyjnego Giełdy Pieniężnej w Warszawie;

3% państwowej renty ziemskiej

po kursie 70 za 100;

2) listami zastawnymi banków państwowych:

5¹/₂% listami zastawnymi Państwowego Banku Rolnego,

5¹/₂% listami zastawnymi Banku Gospodarstwa Krajowego

po kursie wyższym o 10% od przeciętnego kursu transakcyjnego Giełdy Pieniężnej w Warszawie;

4¹/₂% listami zastawnymi Banku Gospodarstwa Krajowego

po kursie 90 za 100;

3) 4¹/₂% listami zastawnymi:

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie,

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie,
Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu,
Wileńskiego Banku Ziemskiego,
Spółki Akcyjnej

po kursie o 10% wyższym od przeciętnego kursu transakcyjnego Giełdy Pieniężnej, znajdującej się w siedzibie prawnej instytucji emitującej te listy.

§ 2. Cena przybicia nie pokryta przez rękomię licytacyjną (art. 95 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu

długów rolniczych), może być uiszczona papierami wartościowymi wymienionymi w paragrafie poprzedzającym, po kursie oznaczonym w tym paragrafie.

§ 3. (1) Papiery wartościowe wymienione w § 1 powinny być zaopatrzone we wszystkie kupony z niezapadłymi terminami płatności.

(2) Dla obliczenia wartości papierów przeznaczonych na pokrycie rękomi licytacyjnej oraz ceny przybicia stosuje się kurs z dnia poprzedzającego złożenie papierów.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

251

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 4 kwietnia 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Sprawiedliwości o opłatach za badanie artykułów żywności i przedmiotów użytku w Państwowym Zakładzie Higieny.

Na podstawie art 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), art. 1 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) oraz w związku z art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. o Państwowym Zakładzie Higieny (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 45, poz. 336) i z ustawą śląską z dnia 16 maja 1934 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. Śl. Nr 14, poz. 27) zarządzam co następuje:

§ 1. Wysokość opłat za badania artykułów żywności i przedmiotów użytku w Państwowym Zakładzie Higieny określa taryfa załączona do niniejszego rozporządzenia.

Wysokość opłat za badania poszczególnych przedmiotów oznacza się w granicach, objętych taryfą, zależnie od zastosowanej metody oraz rozmiarów badania.

Oznaczone w taryfie opłaty za badania obejmują opłaty zarówno za badanie, jak i za orzeczenie Zakładu, wydane na podstawie wyniku badania.

§ 2. Należność za nie przewidziane w taryfie badania chemiczne, mikroskopowe, bakteriologiczne i toksykologiczne oraz za badania botaniczne i badania doświadczalne na zwierzętach ustala się w zależności od nakła-

du pracy i kosztu zużytego materiału pomocniczego, w każdym poszczególnym przypadku, biorąc przy tym pod uwagę normy zawarte w taryfie, a odnoszące się do badań podobnych.

§ 3. Jeśli zachodzi potrzeba delegowania funkcjonariusza Zakładu poza obręb Zakładu bądź w celu pobrania próby, bądź dokonania rewizji, ekspertyzy lub badań doświadczalnych na miejscu, natenczas do opłat, przewidzianych w taryfie, Zakład dolicza koszty związane z delegacją urzędnika, obliczone według przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 320) w brzmieniu obowiązującym.

§ 4. Należności za wszelkie badania, podlegające opłatom w myśl art. 12 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), z wyjątkiem należności za badania, przeprowadzane w postępowaniu karnym sądowym — powinny być uiszczane z góry.

O ile opłata za badania nie może być z góry ustalona, władza lub osoba, na rzecz której badania są dokonywane, powinna uiścić zaliczkę w wysokości ustalonej przez Państwowy Zakład Higieny.

§ 5. Koszty przesyłki przedmiotów, nadsyłanych do badania, oraz koszty przesyłki opłat za badanie ponosi władza lub osoba, która badania zażądała.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 listopa-